

Un Dialog despre ORIGINILE LUMII cu Părintele Ghelasie Gheorghe

Prof. Univ. Dr. Gheorghe Mustață

Mereu recitesc cartea dumneavoastră „**Din Memoriile originilor**” și de fiecare dată, surprind noi fațete ale interpretării Originilor noastre. Unele aspecte sunt criptice pentru mine, iar altele au o apropiere paradoxală de teoriile științifice, în circulație astăzi, care încearcă să descifreze tainele Originilor.

Gheorghe Ghelasie – Acestea sunt cu adevărat taine. Ele pot fi înțelese doar prin revelație. Misterele Originilor nu se pot descifra doar prin gândire, fie ea și științifică, cum pretind unii. Numai Revelația Divină ne poate permite accesul la cunoașterea unor taine atât de profunde care, altfel, sunt de nepătruns pentru Ființa umană.

Mustață Gheorghe – Pe bună dreptate, D. D. Roșca consideră că tragedia umană este tragedia cunoașterii. Cu cât cunoști mai mult, cu atât ți se deschide hăul necunoașterii.

G. G. – Cunoașterea este limitată pentru Om. Numai prin Harul lui Dumnezeu ni se poate deschide calea către Cunoașterea Divină.

M. G. – Prea Cuvioase Părinte, știu că vă dați silința să pătrundeți în tainele cunoașterii mistice. Căutarea Originilor este calea misticii pe care o alegeți.

G. G. – Într-adevăr, trăirea mistică este Regăsirea Originilor în propria Ființialitate. Originea Originilor este DUMNEZEU și noi suntem Chipul și Asemănarea Lui.

M. G. - Întrucât am descoperit multe afinități în gândirea noastră, nu ar fi lipsit de interes să încercăm a găsi elemente comune privind descifrarea Originilor.

G. G. – În prima perioadă, se accepta Creația și se căuta planul după care Dumnezeu a făcut lumea.

M. G. – Au pornit de aici, însă treptat s-au detașat de ideile creaționiste și au încercat să explice lumea ca urmare a unui proces de evoluție, unde hazardul sau jocul întâmplărilor ar fi avut un rol mai mult sau mai puțin important în realizarea configurației actuale a universului și în apariția vieții.

G. G. – În multe privințe, gândirea mistică nu intră în contradicție cu cea științifică.

M. G. – Pentru mine, a constituit un paradox faptul că multe aspecte privind Căutarea Originilor prezintă elemente comune în gândirea științifică și cea mistică, sau vizează aceleași esențe, chiar dacă interpretările sunt adesea diferite.

Biolog fiind, eu văd Cosmosul într-o perpetuă evoluție. Evoluția este pentru mine un dat, o dogmă, care caracterizează nu numai viața, ci întreg Cosmosul. Putem surprinde multiple aspecte evolutive la nivelul structurii profunde a materiei, la nivelul atomului, de asemenea putem vorbi de o evoluție a elementelor chimice și

chiar a cristalelor, înainte de evoluția ființelor vii, fiecare palier tinzând parcă spre desăvârșire.

G. G. – În această privință, nu cred să găsim puncte comune, deoarece Dumnezeu a Creat Lumea cu adevărat „Întreagă” chiar din Actul Creației.

M. G. – Pentru ochiul cercetătorului, pentru cel care încearcă să urmărească fenomenele vitale de la primele începuturi, i se deschide perspectiva evoluției. Planeta noastră a început a fi populată cu ființe cvasisimple, de tipul Monerelor lui Ernest Haekel, iar treptat au apărut ființe din ce în ce mai complex structurate și cu funcții mai diversificate și mai integratoare. Seria fosilelor pornește chiar de la formațiuni abiologice, de la microsferile imaginate de S. Fox și se desfășoară până la omul de **Cro Magnon**.

G. G. – În Căutarea Originilor, trebuie să pornim de la faptul că Viața este o permanentă Rememorare a Originilor. Viața este reproducere din Memoriile Originilor.

M. G. – În biologie există o lege fundamentală, care postulează faptul că „*ontogenia reprezintă o recapitulare scurtă și rapidă a filogeniei*”. Deci, în dezvoltarea individuală, de la celula ou până la maturitate și chiar până la senectute, pot fi recapitulate anumite etape ale istoriei speciei. Așa cum ați afirmat, Viața este o reproducere din memoriile originilor.

G. G. – În Adâncul Ființei noastre se găsesc Memoriile Originilor, care fără oprire se renasc pe sine.

M. G. – Fiecare ființă realizează o recapitulare sau o rememorare a originilor, putând adesea să introducă o notă particulară, o conotație de care se va putea ține seama în dezvoltarea altor ființe.

G. G. – Memoriile Originilor din Adâncul nostru „*Singurul SACRU*” căruia trebuie să ne „*Închinăm*” cu adevărat.

M. G. – În căutarea originilor trebuie să pornim de la începutul Timpului, de la Explozia Primordială sau Big- beng.

G. G. – Și noi, în gândirea mistică vorbim de „*Big – bangul Creației*” deoarece Creația începe cu Big – bangul CUVÂNTULUI CREATOR.

M. G. – Expresia folosită de dumneavoastră „*Big – bangul Creației*” m-a lăsat cu respirația tăiată. Putem porni alături în descifrarea Originilor.

G. G. – Putem porni de la ipotezele cosmogonice, destinele „*laicilor*” adică publicului general, teoria Universului în expresiune emanând de la o explozie primordială „*marea explozie*” Big – bang, pe care o prezintă atât de bine Steven Weinberg în „*Primele trei minute ale Universului*”.

M. G. – Spre deosebire de animal, omul își pune întrebări asupra existenței și nemuririi sale în univers. Pentru ce există Existential? De ce a trebuit să existe ceva ca să existăm și noi ?

Se încearcă diferite răspunsuri la astfel de întrebări. Apariția universului ar putea fi rodul hazardului, după unele teorii. Că totul s-ar datora întâmplării, nu poate fi un răspuns. Și, dacă totuși, ne este impus ca un răspuns, este fără sens, fără noimă.

G. G. – Și dacă Existentialul există, ne apare o nouă întrebare. Așa a fost de la începutul Timpului ?

M. G. – Că n-a fost așa, suntem siguri deoarece în existența noastră ca oameni, am surprins unele modificări. Am putea afirma că am pus în evidență unele aspecte evolutive majore.

G. G. – Dacă este așa, atunci ce a fost la începutul Timpului?

M. G. – Într-un fel trebuie să fi existat, chiar dacă un astfel de început pentru noi ar marca un sfârșit sau o fază a unui algoritm etern.

G. G. – De unde s-a pornit și cum de s-a ajuns la ceea ce percepem noi astăzi?

M. G. – De-a lungul timpului, oamenii au încercat tot felul de răspunsuri. Au fost formulate diferite teorii. Noi ne vom opri asupra unei teorii moderne care, în zilele noastre, pare a fi mai plauzibilă. Este vorba de teoria Big- bangului.

Conform acestei teorii, universul s-a născut în urma unei explozii gigantice, după care a urmat expansiunea materiei și formarea a tot ceea ce percepem astăzi.

G. G. – Ce anume se acumulase înainte de a fi provocată explozia? Este o întrebare pe care ne-o punem cu toții.

M. G. – O formațiune care pare a fi egală cu nimicul și care, totuși, conținea în ea atâta energie și materie încât ne este greu să ne putem imagina. Formațiunea care ar fi explodat ar fi măsurat 10^{-33} cm, ceea ce înseamnă de miliarde și miliarde de ori mai mică decât nucleul unui atom, care ar măsura 10^{-13} cm. Temperatura acestei formațiuni era de 10^{32} grade, ceea ce constituie un așa-numit „*zid de temperatură*”. Presiunea era pe aceeași măsură, iar materia nu avea o structură organizată. Materia ar fi putut fi reprezentată printr-o „*supă*” de formațiuni sau de particule primare, care ar fi constituit strămoșii îndepărtați ai cuarcilor, dacă și cuarcii au avut o evoluție a lor, după cum afirma Jean Guiton, 1992.

Cele patru forțe fundamentale (gravitația, forța electromagnetică, forța tare și forța slabă) nu erau diferențiate.

G. G. – Și ce s-a întâmplat după explozie?

M. G. – După Big- bang, deci după explozia primordială, cosmosul s-a organizat după legi perfecte și rigide, urmând o traiectorie evolutivă.

Dacă pornim de la începutul Timpului, de la 10^{-43} de secunde de la declanșarea exploziei originare, atunci universul măsoară, așa cum am mai amintit, 10^{-33} cm. În perioada cuprinsă între 10^{-35} și 10^{-32} secunde ar fi avut loc cea mai fantastică mărire a universului. Acesta s-ar fi dilatat de 10^{50} ori, ajungând până la dimensiunea unei portocale de circa 10 cm diametru. Acest univers ar fi prezentat numeroase striuri și neregularități, care s-ar fi dezvoltat mai târziu și ar fi dat naștere la galaxii, planete și stele. În deplasarea sa spațială și temporală, universul s-ar fi structurat. Astfel, la 10^{-32} secunde ar fi avut loc separarea forței electro-slabă. La 10^{-11} secunde, forța electro-slabă s-ar fi separat în forța electromagnetică și forța slabă. Fotonii erau diferențiați de alte particule primordiale, de cuarci, leptoni și gluoni.

În perioada cuprinsă între 10^{-15} și 10^{-5} se formează neutronii și protonii prin asocierea cuarcilor. Se formează apoi celelalte particule elementare și atomii.

Particulele elementare se assemblează pentru a forma izotopii nucleelor de hidrogen și apoi de heliu. Cam după o perioadă de 100 milioane de ani se formează primele stele.

Urmărind traiectoria evoluției cosmosului, putem surprinde faptul că el se organizează după legi perfecte și rigide, că nimic nu se desfășoară la întâmplare.

G. G. – Dacă este așa, atunci unde sunt înscrise aceste legi perfecte și rigide? Unde se găsește înscris algoritmul după care se realizează desfășurarea spațială și temporală a cosmosului?

Există o informație primordială? Există un cod, asemenea celui genetic, care să fie înscris la nivelul materiei profunde?

M. G. – Aici este o mare taină. În fond, ce a existat înainte de explozia primordială, înainte de „zidul lui Planck”? Se pare că, așa cum afirma J. Guitton, „în spatele acestui zid se ascunde o realitate inimaginabilă”.

Un fizician care a încercat să privească dincolo de „zidul lui Planck” spune că „zărise o realitate amețitoare în care domină haosul, în care gravitația era așa de puternică încât sfărâma structura spațiului pentru a-i da alte dimensiuni, pentru care trecutul, prezentul și viitorul nu mai aveau nici o semnificație” (J. Guitton, p. 33).

John Wheeler considera că dincolo de „zidul lui Planck” era „un ocean de energie care are înfățișarea neantului”.

Se pare că John Wheeler are dreptate. În fond, conform teoriei câmpului cuantic, universul fizic este făcut din fluctuații minore, care au loc pe suprafața unui imens ocean de energie. Deci, particulele materiale elementare și universul întreg ar proveni din acest „ocean de energie”. Spațiul, timpul și materia se nasc din acest ocean de energie infinită și de flux cuantic.

Poate că dincolo de „zidul lui Planck” era un ocean de vid cuantic. Vorbim de un vid cuantic deoarece vidul absolut, carețizat așa cum credem noi, printr-o lipsă totală de materie și energie nu există. Vidul în stare pură este o imaginație a minții omenești, nu există, deoarece nu putem elimina acel câmp electromagnetic rezidual, care constituie „fondul” vidului.

G. G. – Nimicul nu „există” și astfel Creația este ceva care n-a existat și de aceea se zice că este Creată din nimic.

M. G. – Ceea ce reușește fizica cuantică să descifreze este de-a dreptul fantastic. S-a descoperit existența unei energii reziduale în sânul vidului. Această energie ar putea ca, în cursul „fluctuațiilor ei de stare” să se transforme în materie. Ajungem astfel să acceptăm ideea paradoxală că „noi particule se vor naște din neant” (J. Guitton, p. 34)

În vidul cuantic, particulele pot apare și dispăre într-un timp extrem de scurt. Aici dispăre granița dintre materie și energie. Aici putem să surprindem jocul trecerii materiei și invers, într-o succesiune infinită.

Suntem la granița nimicului, a neantului, dar nu a inexistenței.

G. G. – Nimicul...golul...

Ca viziune Creștină, DUMNZEU este FIINȚA-TOTUL absolut, ca Originea în Sine. Nimicul nu există și nici nu este noțiunea despre așa ceva.

M. G. – Nimicul, vidul nu există. „Fizica cuantică demonstrează că materia poate să apară din vid cu condiția ca să fie injectată o cantitate suficientă de energie; prin extensie, este

așadar îngăduit să presupunem că la orogine, exact înainte de big-bang, un flux de energie incomensurabilă a fost transferat în vidul inițial, antrenând o fluctuație cuantică primordială, din care avea să se nască universul nostru”, afirma J. Guitton, p. 34.

De aici, ideea că în spatele „zidului lui Planck” se găsește un ocean de energie primordială, a cărei forță n-o putem concepe.

După Jean Guitton, „oceanul energiei nelimitate este Creatorul” (1992, p. 35).

G. G. – La început a fost TOTUL –DUMNEZEU.

M. G. – Se mai spune că înaintea „zidului lui Planck” nu exista nimic, sau că exista „împărăția totalității atemporale”, sau o simetrie absolută, sau „un ocean de inteligență”.

G. G. – „La început era CUVÂNTUL și DUMNEZEU era CUVÂNTUL, Care a făcut Cerul și Pământul” (Ioan 1, 1-3, Fac. 1,1).

M. G. – Ce se întâmpla înainte de Big –bang? Se pregătea marea explozie, se cristaliza „codul genetic” al cosmosului. Dacă după explozie totul se desfășoară după legi perfecte și rigide, înseamnă că întregul algoritm al evoluției cosmosului s-a pregătit în „oceanul de inteligență” și a fost înscris într-un „cod cosmic primordial”.

G. G. – Un astfel de cod nu putea să fie conceput decât de Inteligența Divină. E ca și cum, în nemărginirea oceanului de Inteligență, în infinitatea timpului de dinaintea „zidului lui Planck” se concepea și se scria „codul cosmic primordial”, pregătindu-se Big–bangul Creației.

M. G. – Cum s-a declanșat explozia? Ce s-a întâmplat ?

Jean Guitton își imaginează că „apoi «ceva» urmează să se producă. Ce? Nu știu. Un suspin al nimicului. Poate un fel de accident al neantului, al fluctuației, al vidului; într-o clipă fantastică, Creatorul, conștient de a fi Cel ce Este în Totalitatea neantului, va hotărî să creeze o oglindă pentru propria-i existență. Materia, universul; reflectări ale conștiinței sale, ruptură definitivă cu frumoasa armonie a neantului originar. Dumnezeu tocmai și-a creat o imagine a lui însuși” (1992, p 35)

G. G. – Nimicul Facerii Lumii este legat doar de creație. DUMNEZEUL Relevației Creștine este așa de DEPLIN, încât nu mai poate fi și „altceva” dincolo de EL. Creația trebuie să fie total de „altă natură, de alt spațiu, de altă mișcare”, și mai mult, „de altă Ființă”.

DUMNEZEUL Relevației Creștine este FIINȚA UNICĂ absolută, care poate crea și o „Ființă Creată”, care n-a putut exista înainte și care astfel este Creată din „nimic”. ACTUL Creației produce „nimicul”.

Creația începe cu Big–bangul CUVÂNTULUI CREATOR, cu Big–bangul LUMINII.

CUVÂNTUL Creează real și concret, din nimicul făcut special ca spațiu de Creație. Pentru actul Creației se produce „nimicul”. Dumnezeu trebuie să facă un loc în deplinul Său, deoarece „alt spațiu” nu există. FIINȚA Lui DUMNEZEU se retrage pe Sine ca să rămână „golul- nimicul” pentru Ființa sau Existența Creată.

M. G. – Să rămânem la pregătirea exploziei primordiale. Cum poate fi privită aceasta în gândirea mistică?

G. G. – Fizicienii spun că înainte de „zidul lui Planck” era „neantul” sau poate un „ocean de simetrie”, o energie infinită....

Mai bine să spunem că era un „ocean de Inteligență”, un „ocean de IUBIRE” sau de LUMINĂ, era TAINA LUI DUMNEZEU, TAINA DIVINĂ, era DUMNEZEIREA ADEVĂRATĂ.

Nu se realizase încă nimic din Creație.

Urmează momentul cel de Taină, este momentul exploziei primordiale, este momentul începutului Creației. În acest moment, se revarsă în Cosmos un CEVA DIVIN, Bindecuvântarea TATĂLUI DUMNEZEU, care se dăruiește Lumii.

Începe Dimineața Cosmică. Un GLAS ce zguduie Cosmosul rostește UN NUME DE TAINĂ. Este GLASUL DIVIN. Este GLASUL LUI DUMNEZEU, ce declanșează Creația, explozia primordială.

Să fie LUMINĂ!

Iată rostirea glasului lui DUMNEZEU. Această rostire provoacă explozia.

M. G. – Anticii vorbesc și ei de un SUNET ce pulsează în cosmos.

G. G. – Pentru Creștini, Numele Lui IISUS HRISTOS este CUVÂNTUL-LOGOSUL, care se face trup de creație. Numele lui DUMNEZEU este deci CUVÂNTUL, prin care toate s-au făcut.

M. G. – CUVÂNTUL DIVIN este Glasul Informațional al Cosmosului, este Inteligența Divină după care toate s-au făcut?

G. G. – Anticii țineau „ascuns” Numele Divin și doar „corespondența” Sa o dezvăluiau. Creștinismul scoate din Chivot Numele lui DUMNEZEU, nu însă și Taina Numelui Divin. Taina Numelui Divin se poate dezvălui doar celor care vor reuși să-L audă. El este auzit de cei sfinți.

Începe DIMINEAȚA SUPRACOSMICĂ, cu așa-numitul SUNET SUPRACOSMIC, din care izvorăște și se menține lumea.

Glasul FIULUI LUI DUMNEZEU, LOGOSUL a declanșat Creația.

Să fie LUMINĂ!

După acest moment Supracosmic urmează un al doilea moment, un al doilea fapt tot atât de intens. Un GLAS tot DIVIN, intră în Cosmos și se PECETLUIEȘTE în Creație. Acest GLAS DIVIN este un GLAS DE TAINĂ în Numele Lui Hristos, este CUVÂNTUL VIU, care se face Trup de Creație. GLASUL DIVIN conține Informația, Inteligența Divină, Planul Creației. Acesta este format din Cuvintele (codonii cosmici) care curg din CARTEA VIETII. Cuvintele se însămânțează și fac să „crească Lumea”.

GLASUL DIVIN este complex, este asemenea unei Simfonii Divine, care generează Simfonia Creației. GLASUL DIVIN este codul informațional Divin, care intră în Cosmos și se pecetluiește în Creație. Conține acele Cuvinte Arhetipale care au creat și creează mereu Lumea.

M. G. – Cuvintele Arhetipale sunt „codonii” și „genele” informaționale care alcătuiesc Informația Cosmică Divină.

G. G. – Prin cele două GLASURI de Taină, Divinul coboară permanent în Creație. Creația are un fond Divin permanent.

M. G. – Să revenim și să detaliem încă unele elemente legate de pregătirea Big-bangului Luminii. Cum se face mai departe pregătirea Dimineții Supracosmice?

G. G. – Ca răspuns la Iubirea **TATĂLUI**, **FIUL** îi aduce **TATĂLUI** și un **Chip de Iubire** de Creație. – „**EU, FIUL TĂU**, sunt **MĂSURA TA**, **ȘI IATĂ** și o Creație pe Măsura Mea, ca o „**CARTE a Creației**”. Din bucuria Iubirii Mele de **FIU**, Eu Creez și un chip de Iubire de Creație. Pentru aceasta, **EU Însuși** Mă fac și un **Chip de Creație**. În acest fel, sunt de două ori **FIU**.

EU, FIUL TĂU, sunt în același timp și **CUPRINDEREA TA** într-o „cuprindere de Creație”. Primește dar, **PĂRINTE al MEU**, ca prinos din partea **FIULUI TĂU DUMNEZEIESC**, și acest **CHIP** de Iubire de Creație. Astfel vom face **OM după CHIPUL NOSTRU**.

M. G. – În ce mod a prezentat **FIUL** Darul Său de Creație?

G. G. – Este un așa zis **ICONIC Precosmic**, „**CARTEA VIETȚII**”. În **CARTEA VIETȚII** se găsește întregul algoritm al Creației.

CUVÂNTUL este **CREATOR**.

În acest mod, prin **CARTEA VIETȚII** care se va desfășura în Creație, **FIUL DUMNEZEIESC** devine de două ori **FIU**. Cel Născut direct din **TATĂL** și cel făcut și un **Chip de Creație**.

M. G. – Deci două Chipuri într-un Unic **IPOSTAS** de **FIU**.

G. G. – **LOGOSUL CREATOR** revarsă Chipul **TREIMEI DUMNEZEIEȘTI**.

M. G. – Și astfel putem deduce că Chipul Creației își are Originea în **CHIPUL LOGOSULUI CREATOR**.

G. G. – **FIUL FIINȚIAL** al Lui **DUMNEZEU** este **LOGOSUL** în **SINE**. El își Creează **SIEȘI** un **CHIP DE LOGOS DE CREAȚIE**, ce este un **LOGOS PREHRISTIC** sau **LOGOSUL CREATOR AL LUMINII (LOGOSUL FĂPTURILOR, LOGOSUL COSMIC și DEMIURG al LUMII)**.

M. G. – Lucrurile sunt limpezi acum. La început a fost **CUVÂNTUL** și **CUVÂNTUL** era **DUMNEZEU** (*Ioan, I,1-3*).

G. G. – Înainte de Dimineața Supracosmică, Inteligența Divină pregătise totul. Totul era înscris în **CARTEA VIETȚII**. Inteligența Divină elaborase întregul „*cod cosmic*” al Creației și algoritmul după care avea să se desfășoare. **CARTEA VIETȚII** este o „**MAMĂ**” cu Însuși **FIUL LUI DUMNEZEU** în Pântece.

M. G. – Codul este **CUVÂNTUL**. **CUVINTELE** înscrise în **CARTEA VIETȚII** se materializează. Decodificarea „*codului cosmic*” din **CARTEA VIETȚII** este tocmai materializarea Cuvintelor.

G. G. – Așa cum se spune în Biblie, Dumnezeu a zis: „*Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ*” (*Fac.*, cap. 1)

M. G. – Trebuie să înțelegem că toate Cuvintele care erau înscrise în **CARTEA VIETȚII** în acest „*paragraf*” al „*codului cosmic*” se materializează în funcție de ordinea în care erau înscrise, devenind elemente ale Creației.

G. G. – Încă nu se realizase explozia. Urmează Momentul cel de Taină. În acest moment se revarsă, așa cum am mai spus, **CEVA DIVIN** în Cosmos. Începe Dimineața Supracosmică. Un **GLAS** ce zguduie Cosmosul rostește Cuvinte de Taină. Este

GLASUL DIVIN. Este **GLASUL FIULUI LUI DUMNEZEU**, este rostirea **LOGOSULUI**, care provoacă explozia.

Să fie **LUMINĂ!**

M. G. – Și s-a făcut lumină. Ce simbolizează în gândirea mistică?

G. G. – Chipul Luminii este Arhechipul **MAICII DOMNULUI**, care este **ARHECHIPUL MAICII COSMICE**, care conține în sine codul **COSMIC** prin care **FIUL** se desfășoară în Creație. **MAMA COSMICĂ** simbolizează **BISERICA COSMICĂ**, iar în Chivotul din Altarul Cosmic se găsește Codul Cosmic al Creației.

MAMA COSMICĂ a Chipului Creat, care poate să Întrupeze pe **FIUL Lui DUMNEZEU** este Taina Posibilității Creației. Arhechipul **MAICII COSMICE** este Taina care poate Întrupa **LOGOSUL DIVIN**.

M. G. – Cum poate **INCREATUL** să „treacă” în Creat? Iată o întrebare dificilă a filosofiei antice.

G. G. – Revelația Creștină arată că această „*trecere*” este posibilă prin Iconicul de Creație, care este **ARHIECHIPUL MAICII DOMNULUI**. După cum afirma Sf. Maxim Mărturisitorul, Originea în sine a Creației este **FIUL DUMNEZEIESC**, care Creează un Chip de Creație, pe care îl asumă ca **ARHECHIP PREHRISTIC CREATOR**.

Acest Arhechip, care este un Chip de Preoție și un Chip de Biserică, poate realiza dialogul între Divin și Creație în Facerea Lumii.

M. G. – Trebuie să înțelegem că, după cum Arhechipul Prehristic Creator se Întrupează și într-un Chip de Făptură de Creație, ca **OMUL HRISTOS**, tot așa și **ARHIECHIPUL de MAMĂ COSMICĂ** (de Biserică Cosmică) se Întrupează în Chipul de Făptură ca **MAICA DOMNULUI**.

G. G. – Arhechipul Creator Prehristic, ca **FIU de Creație**, creează din „Coasta” Sa pe **MAMA COSMICĂ**, care devine în același timp și **MAMA –NĂSCĂTOARE** a **FIULUI** (așa cum Eva a fost Creată din Coasta lui Adam).

FIUL nu are pe **MAMA** în Sine, ci din «Coasta” **FIULUI** de Creație Creează Chipul de Mamă-Născătoarea Fiului.

M. G. – Cu alte cuvinte, **FIUL** nu are în Sine pe **MAMA SA**, ci are în Sine Nașterea Sa (Coasta) care este „Sămânța” din care se Plămădește Mama – Născătoarea Fiului. *Mama are în schimb în Sine, prin natura sa, pe Fiul în Sine (Chipul Fiului spre Naștere).*

G. G. – De aici apare **ARHECHIPUL MAICII DOMNULUI** ca Iconic de Creație.

M. G. – Trebuie să înțelegem că Fiul Divin Creator își Creează pe Mama Sa, Lumina?

G. G. – Intrarea Divinului în Creație se face prin Lumină-Timp. Divinul se înscrie în Cuvântul **CREATOR**, ca Spațiu și intră în Creație prin Lumină-Timp. Lumina este Arhechipul Nașterii, este Chipul **FIULUI**, care Naște Lumina, care este Propria **MAMĂ**.

M. G. – Deci, în Creație **FIUL** este Originea **MAMEI**.

G. G. – În Dumnezeire, **TATĂL** este Originea **FIULUI** și **FIUL** care „iese” în Creație își Naște o Origine de Creație, ca **MAMA**.

M. G. – Putem folosi și alte simboluri?

G. G. – **FIUL** este „Coasta” sau Inima **TATĂLUI**, deoarece mistic, **COASTA** este Chipul **INIMII** –Centrul **FIINȚEI**.

M. G. – Deci, **FIUL** este Nașterea Inimii **TATĂLUI**, iar **MAMA** din Creație este Nașterea Inimii **FIULUI**. În **FIUL** bate Inima **TATĂLUI** și **FIUL** este Icoana **TATĂLUI**.

G. G. – **FIUL CREATOR** Își face **INIMA SA CUVÂNT** de Creație. Și Limbajul Cuvântului Său este **CARTEA** de Creație.

În Actul Creator, Cuvântul Divin Își Creează prima dată o Inimă de Creație, care este Lumina sau Mama de Creație.

De aici Hexaimeronul Facerii Lumii, ca Hexaimeronul Nașterii Cuvântului Creator în Multitudinea de Creație, prin Întruparea din Arhechipul Mamei–Lumina Creată.

M. G. – Chipul **MAMEI CUVÂNTULUI CREATOR** are mai întâi **CHIPUL LUMINII** Create, care apoi va avea Chipul de Mamă de făpturi.

G. G. – Creația este o **TAINĂ**. **FIUL** Lui **DUMNEZEU** nu este doar un arhitect al Lumii, ci chiar Născătorul ei. **FIUL LUI DUMNEZEU** Se Renaște în Făpturile Create. „Eu concep și Nasc totodată Creația. Și aceasta nu este «totul», în «afara» **MEA**, că **EU** Însumi Mă **RENASC** în Făpturile Create. **CONCEPEREA MEA** o fac **VIE** mai întâi prin **MINE ÎNSUMI**, care se face totodată Fiecare Făptură Creată. Așa, Fiecare Creație este o **MEMORIE** mai întâi a Mea, în care Mă **IDENTIFIC**, **EU** însumi. Mă fac în **MINE** Fiecare Făptură și după aceea o Creez în „afară”.

M. G. – Este ca și cum fiecare Concepere a **SA** din Creație este un Cuvânt și prin fiecare Cuvânt se crează o Făptură individuală, deoarece Cuvântul Se Întrupează.

G. G. – Creația este în Originea **FIULUI DUMNEZEIESC**. „La început era **CUVÂNTUL** prin care toate s-au făcut” (Ioan. 1. 1-3) .

CARTEA CUVÂNTULUI VIETȚII, **APA** care Curge din ea și **LUMINA** sunt Arhechipurile Luminii Create.

Începe Prima Zi a Creației.

Să fie LUMINĂ!

Cu Chipul **LUMINII** Create Lumea se Naște. Primul Chip al Lumii sunt Îngerii **LUMINII**. Îngerii sunt Făpturi de Lumină. Îngerii sunt Spiritele Luminii Create. Ei sunt primii Cuvântători și primii Cântători ai **CUVÂNTULUI** și ai **LUMINII**.

Îngerii, Spiritele Luminii Create, apar ca Chip al Cerului, care nu este încă Creat din Apa Primordială, deoarece întâi se creează un Cer Spiritual și apoi un Cer Spațial.

Originea Spațiului Creat este **CARTEA CUVÂNTULUI CREATOR** din care Curge **APA** Primordială, Spațiul se Naște din **CUVÂNTUL** Creator.

G. M. – Deci cu Lumina începe Prima Zi.

G. G. – Îngerii stăteau permanent în jurul Altarului, în jurul **CĂRȚII DIVINE** . Deschiderea **CĂRȚII DIVINE** avea să declanșeze desfășurarea Creației. **CARTEA VIETȚII** era pecetluită, iar Îngerii nu știau ce este în ea.

Deschiderea **CĂRȚII** n-o putea realiza decât **FIUL LUI DUMNEZEU**. Cartea era înconjurată de Îngeri, iar în fruntea lor stătea Luceafărul. Cu toții vedeau **CARTEA DIVINĂ** ca pe o **TAINĂ** care poartă în „Pântecel” său pe Însuși **FIUL DIVIN**. **CARTEA SFÂNTĂ** este **MAMA ce-L** va Naște pe **FIUL LUI DUMNEZEU** în Creație.

Dar iată marea surpriză! Luceafărul se grăbește să rupă pecețile CĂRȚII pentru a declanșa El Nașterea Creației, deoarece El dorea ca **DUMNEZEU** să Creeze prin Îngeri lumea. Luceafărul considera că **DUMNEZEU** i-a gândit pe Îngeri, iar Îngerii trebuie să gândească Lumea.

Acest comportament a determinat Căderea. Alături de Îngerul Luceafăr au căzut ca un trăznet, prăvălindu-se într-un „gol”, toți Îngerii care i se alăturaseră.

M. G. – Aceasta a fost deci, căderea Îngerilor.

G. G. – La început **DUMNEZEU** face Cerul și Pământul, adică Chipul de Altar de Sus și de Jos. După acestea trece la „*Construirea*” Lumii. Pentru aceasta face mai întâi „*Materialul – Apa Primordială*”. Este „**APA VIE**”, Arhetipul apei obișnuite, este **APA COSMICĂ**.

M. G. – Ce simbolizează **APA** din punct de vedere mistic?

G. G. – **Apa** ESTE Iconografie Chipul **LOGOSULUI-CUVÂNTULUI** care „*curge*” din **DUMNEZEIRE** și Naște Lumea Creată.

Apa este substanțializarea de Creație a **CUVÂNTULUI**, este **VIATA**, „prin care toate s-au făcut”.

Apa este Arhetipul Sângelui – Substanțializarea Vieții. Lumea se Naște din **Apă – SÂNGELE CUVÂNTULUI DIVIN**.

FIUL LUI DUMNEZEU Crează mai întâi Altarul, ca Cer și ca Pământ, apoi face „*Temelia – Apa Primordială*”. Chipul **CUVÂNTULUI DIVIN** Cel A-Cosmic se Cosmicizează prin Chipul Apei.

M. G. – Având Altarul și Temelia trece la „*Facerea*” propriu-zisă a Lumii. Urmează „*Zidirea*”.

Temelia este **APA** – Spațiul, iar **LUMINA** este Timpul Creat.

G. G. – Spațiul – **APA** Primordială este Transpunerea **CUVÂNTULUI** Creator. De aceea Lumina – Timpul și Spațiul – Apa sunt cele două paralele ale Creației.

Apa și Lumina sunt „*Împletirea*” Divin și Creație În Transpunere reciprocă.

În sens Creștin, Divinul Se Îmbracă în Creație și totodată Creația se Îmbracă în Divin.

M. G. – Deci, Apa – Spațiul este Îmbrăcarea Divinului în Creație, iar Lumina – Timpul este Îmbrăcarea Creației în Divin.

G. G. – Divinul coborât din Creație este **CUVÂNTUL – LOGOSUL – APA**, iar Creația urcată în Divin este Lumea. Lumea este Pământul care Întrupează **APA** și **LUMINA**.

LOGOSUL Prehristic Creator Creează Chipul de „*Substanță Creată*” care este **APA** Primordială. În **APA** primordială este „*Cerul și Pământul*”, peste care se odihnește **DUHUL DUMNEZEIESC**.

M. G. – **APA** Primordială nu trebuie înțeleasă ca apa fizică substanțializată.

APA Primordială ar putea fi comparată cu Hyle sau materia lui Aristotel, iar **DUHUL DUMNEZEIESC** ar putea fi asemănat formei aristotelice? Ele sunt elemente care se găseau înaintea exploziei primordiale. Apa reprezintă „substanța” de Creație. **LOGOSUL DIVIN** creează „Substanța de Creație” care este Însuși **LOGOSUL** Creat, pe care o face „*Trupul Său*”.

G. G. – Lumea Creată nu înseamnă desacralizarea Sacrului Divin, ci Crearea unui „*Sacru de Creație*”. Deci Sacrul nu se pierde, ci se arată într-un Chip Creat.

M. G. – **APA** primordială este **APA VIE**, este Chipul **LOGOSULUI**, care curge din Dumnezeire și Naște Lumea Creată.

Cerul este întruparea **CHIPULUI DUMNEZEIESC de SUS**, iar pământul al Celui de Jos. În Cer au fost creați Îngerii, iar pe Pământ Natura, **OMUL** este unirea celor două Întrupări.

Încep să se limpezească multe lucruri. Să revenim însă la „*Zidirea*” Lumii. „*La început, DUMNEZEU face Cerul și Pământul*” (Fac. 1, 1), adică **CHIPUL de ALTAR de Sus și Jos**, după care trece la „*zidirea*” Creației. Ce simbolizează **ALTARUL** din punct de vedere mistic?

G. G. – Altarul este **CHIPUL LOGOSULUI ÎNTRUPAT**, care apoi se face Model al „*Bisericii – Lumea Creată*”. Aici se încurcă unii care vorbesc de o simplă Biserică fără **ALTAR**. **ALTARUL** este originea Bisericii, iar Transpunerea **ALTARULUI** este Biserica.

ALTARUL reprezintă în aceeași măsură Originea **PREOȚIEI**, care este **CHIPUL** direct Divin.

FIUL DUMNEZEIESC, ca **PREOȚIE**, Creează **ALTARUL – ÎNTRUPAREA PREOȚIEI** și **ALTARUL se ÎNTRUPEAZĂ în PÂNTECELE FECIOAREI – Bisericii**.

ALTARUL este **LOGOSUL** Creat **ASUMAT** direct de **LOGOSUL** în Sine **CREATOR**.

„*La început FIUL DUMNEZEIESC a Creat Cerul și Pământul, CHIPUL de ALTAR, CHIPUL LOGOSULUI DIVIN și AL LOGOSULUI CREAT, CA CHIP Prehristic. Și LOGOSUL Prehristic CREATOR Creează Chipul de „Substanță Creată”, APA Primordială, în care este „Cerul și Pământul netocmit și gol”, peste care DUHUL DUMNEZEIESC se ODIHNEȘTE. Și a Zis : „Să fie LUMINĂ!” și se zidește Altarul de Creație. Cu LUMINA – ALTARUL de Creație începe prima Zi de Creație*”.

M. G. – Deci trebuie să înțeleg că Cerul, Pământul, **APA** Primordială sunt **ARHECHIPURILE LOGOSULUI CREATOR**, care Se **ÎNTRUPEAZĂ** Prehristic în **LUMINA** Creată – **ALTARUL** de Creație.

G. G. – Întocmai. Iată cum în Creștinism este **ÎMPLINIREA** întocmai a **BISERICII INTEGRALE**, ca **ALTAR** și Biserică, **PREOȚIE-DIVIN** și Biserică-Creație.

De aici cele „*Două Hexameroane*”, al Facerii Lumii, ca **DIVIN** închis în **CHIVOT**, Prehristic și „*cel EUHARISTIC*, ca **DIVIN HRISTIC**, **NĂSCUT-ÎNTRUPAT**, Ieșit la **VEDERE**, ca Deschiderea **ALTARULUI** și extinderea lui ca Biserică a Tuturor.

M. G. – După câte știi, nu este vorba doar de două Hexameroane.

G. G. – Da, este vorba de Hexameronul Facerii Lumii, de Hexameronul **EUHARISTIC** sau **LITURGIC** și de Hexameronul **ESHATOLOGIC**.

Hexameronul Facerii Lumii este cel al Vechiului Testament. Viziunea Creștină vorbește de **ENIPOSTAZIEREA LOGOSULUI DUMNEZEIESC**, adică de preluarea și asumarea de către **IPOSTASUL FIULUI DUMNEZEIESC** și a Firii de Creație. „*Și CUVÂNTUL Trup S-a făcut*” (Ioan, 1,14). Aceasta este însăși **ÎNTRUPAREA HRISTICĂ**. Astfel, **PERSOANA FIULUI LUI DUMNEZEU** își asumă și Firea de Creație, alături

de SUPRAFIREA de DUMNEZEU, în același IPOSTAS-PERSOANĂ, HRISTOS Cel deodată DUMNEZEU și OM. Este TAINA esențială a Revelației Creștine.

În Hexameronul Facerii Lumii sunt „SEMINȚELE” CHIPULUI LUI HRISTOS. LOGOSUL PREHRISTIC și PREEVANGHELIC, al Templului și al DIVINULUI „închis” în CHIVOT, trece în LOGOSUL LITURGIC, Nou-Testamentar. Este LOGOSUL ICONIC al CHIPULUI HRISTIC TAINIC, ce se ARATĂ la FAȚĂ. Acum POMUL VIETII-PREHRISTICUL-Se face ROD-EUHARISTIE-ÎMPĂRTĂȘANIE.

Acum IPOSTASUL FIINȚIAL direct și PERSONAL Se ÎNTRUPEAZĂ și Se ARATĂ ca ICOANĂ.

În Hexameronul Facerii Lumii, DUMNEZEU Se FACE și Creație, iar în Hexameronul LITURGIC, Creația se face și DUMNEZEU.

În Hexameronul EUHARISTIC, lucrurile structurate ca individualități se reunesc și refac CARTEA VIETII prin formarea POMULUI VIETII.

Este ca și cum TRUPUL HRISTIC s-a Împărțit în lucrurile create, însă prin POMUL VIETII are loc refacerea TRUPULUI HRISTIC, ce reface Rodul.

M. G. – De aici practica liturgică și Împărțirea care se face din Trupul lui Hristos.

G. G. – Da, fiecare lucru creat are parte din TRUPUL Lui HRISTOS.

Mântuirea sau preîndumnezeirea se face prin câștigarea condiției Hristice, deci prin Împărțirea cu TRUPUL Lui HRISTOS.

Datorită păcatului, căderii Îngerilor și pierderii Raiului, LOGOSUL ICONIC își mai adaugă și MENIREA de MÂNTUITOR și RESTAURATOR (RESTABILITOR) al Chipului de Creație.

M. G. – Și astfel se furnizează Plămădeala Veșniciei.

G. G. – Și, în sfârșit, urmează Hexameronul ESHATOLOGIC, al CELEI de a DOUA VENIRI.

Este Hexameronul SFÂNTULUI DUH, care va determina Îndumnezeirea Creației.

M. G. – Am încercat să facem o paralelă între cunoașterea științifică și cea mistică în ceea ce privește căutarea Originilor și constat că am ajuns, poate paradoxal, la o comuniune de idei. Este dificil să privim dincolo de „Zidul lui Planck” și chiar dacă acest lucru ar fi cu putință, ne-ar fi greu să înțelegem ceea ce vedem.

G. G. – Aceasta fiindcă este vorba de o mare TAINĂ DIVINĂ, care nu se descoperă decât prin Revelație.

M. G. – În ultima vreme se vorbește tot mai mult de o „inteligență a materiei”, de capacitatea de a se autoorganiza după legi precise.

G. G. – Și anticii vorbeau de o inteligență Divină, chiar dacă nu o concepeau în sensul creștin.

M. G. – Mihai Drăgănescu, un gânditor contemporan, vorbește despre o inteligență primordială, la nivelul **informateriei**. De altfel, Lima de Faria în Teoria autoevoluției (Teoria evoluției fără selecție) sugerează existența unui cod informațional la nivelul materiei profunde, care ar putea explica algoritmul desfășurării cosmosului în traiectoria sa evoluționistă.

G. G. – Acest algoritm, pentru gândirea mistică, se află în **CARTEA VIETȚII**. Așa cum subliniam, întreaga desfășurare a informației s-a realizat prin Întruparea CUVÂNTULUI înscris în **CARTEA VIETȚII**.

M. G. – Vă mulțumesc, Prea Cuvioase Părinte, pentru disponibilitatea de a parcurge împreună acest itinerar **în căutarea Originilor**. Sper să mai avem ocazia să abordăm fenomenele Vieții și ale Creației.

G. G. – Se va putea face, chiar dacă gândirea mistică este mai criptică și nu poate fi abordată fără un limbaj adecvat.

M. G. – Mulți vă înțeleg greu.

G. G. – Cine „caută” LUMINA, va trece peste toate „greutățile” până o va „Găsi” și Bucuria va fi cu atât mai mare.

M. G. – Mulțumesc, Prea Cuvioase Părinte, și Dumnezeu să ne dea „Gândul cel Bun de Rai”, nu cel „rupt” după căderea în păcat!